

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 89/04-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. marca 2004 predbežne prerokoval sťažnosť B. S., bytom K., zastúpenej advokátom JUDr. J. Č., Advokátska kancelária, K., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 1224/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. februára 2004 doručená sťažnosť B. S., bytom K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. J. Č., Advokátska kancelária, K., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie veci v primeranej lehote

podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 1224/02

Sťažovateľka uviedla, že 27. decembra 2002 podala okresnému súdu žalobu o určenie, že „dôvody vydedenia nie sú dané“ proti odporkyňi Z. L., rodenej M., bytom K., a to v súvislosti s prebiehajúcim dedičským konaním po poručiteľovi L. L., naposledy bytom K., ktoré je na okresnom súde vedené pod sp. zn. 40 D 1058/02.

Sťažovateľka podľa svojho tvrdenia zaplatila súdny poplatok na základe výzvy okresného súdu v ním stanovenej lehote (3. marca 2003), na čo bolo 9. apríla 2003 jej právnomu zástupcovi zaslané vyjadrenie odporkyne k žalobe. Okresný súd prerušil 6. mája 2003 dedičské konanie vedené pod sp. zn. 40 D 1058/02 do právoplatného skončenia konania sp. zn. 17 C 1224/02. Toto konanie však nie je dosiaľ právoplatne skončené, pričom okresný súd je vo veci už desiaty mesiac nečinný (od mája 2003), a to aj napriek sťažnosti na prietahy [podľa § 17 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov], podanej predsedovi okresného súdu 17. decembra 2003.

Sťažovateľka v prílohe svojej sťažnosti predložila ústavnému súdu kópiu sťažnosti adresovanej predsedovi okresného súdu zo 17. decembra 2003, ako aj kópiu odpovede predsedu okresného súdu na uvedenú sťažnosť (list sp. zn. Spr. 23235/03 z 22. decembra 2003), v ktorej sa okrem iného uvádza: „Je pravdou, že svoju žalobu ste podali na tunajšom súde dňa 27. 12. 2002 a súdny poplatok ste zaplatili na základe výzvy súdu dňa 3. 3. 2003.

Dňa 5. 3. 2003 bol rovnopis Vášho návrhu zaslaný na vyjadrenie žalovanej. Jej stanovisko bolo súdu doručené dňa 27. 3. 2003 a 9. 4. 2003 bolo zaslané Vám právnomu zástupcovi.

Dňa 25. 4. 2003 bol ustanovený notár JUDr. S. telefonicky požiadaný o prerušenie dedičského konania po nebohom poručiteľovi L. L. a zaslanie predmetného dedičského

spisu. Keďže k doručeniu spisu nedošlo, bol o jeho zaslanie požiadany opätovne prípisom zo dňa 19. 6. 2003.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1/ Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 1224/2002 porušil základné právo B. S., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie jeho veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2/ Okresnému súdu Košice II prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 1224/2002 konal bez zbytočných prietáhov.

3/ B. S. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 15 000,-Sk..., ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4/ Okresný súd Košice II je povinný uhradiť B. S. trovy právneho zastúpenia vo výške 9 324,- Sk... na bankový účet advokáta JUDr. J. Č. do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení z 1. marca 2004 uviedol, že:

„Je pravdou, že konanie o určenie, že dôvody vydedenia neexistujú, ktorého je sťažovateľka účastníčkou v procesnom postavení žalobkyne v 3. rade, sa vedie na tunajšom súde od 27. 12. 2002, kedy bola predmetná žaloba súdu doručená. Poplatkovú povinnosť si žalobcovia nesplnili s podaním návrhu, ako im to ukladá zákon o súdnych poplatkoch, ale súdny poplatok zaplatili až na základe výzvy súdu dňa 3. 3. 2003. Následne bol rovnopis žaloby doručený na vyjadrenie žalovanej a dňa 9. 4. 2003 stanovisko žalovanej zaslané právnenému zástupcovi žalobcov.

V dňoch 25. 4. 2003 a 19. 6. 2003 bol notár JUDr. P. S., ktorý bol poverený prejednaním dedičstva po právnom predchodcovi žalobcov vyzvaný na predloženie predmetného dedičského spisu. Dňa 6. 5. 2003 bolo vydané uznesenie o prerušení dedičského konania, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7. 7. 2003.

Z vyššie uvedenej chronológie vo veci vykonaných úkonov je zrejmé, že dĺžku predmetného konania ovplyvnili samotní žalobcovia, ktorí si svoju poplatkovú povinnosť

splnili až na základe výzvy súdu, ale i skutková obtiažnosť sporu, keďže pred rozhodnutím veci bude potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie a tiež enormná zaťaženosť sudcov tunajšieho súdu, teda aj JUDr. T. V., ktorej je predmetná vec pridelená a v súdnom oddelení ktorej je 715 nevybavených vecí, z toho je 151 vecí starších ako dva roky...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná súdom.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že okresný súd v označenom konaní porušil jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj základné právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03) alebo ho odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 17/01, I. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Podľa názoru ústavného súdu postup okresného súdu v posudzovanom konaní nemožno už v súčasnosti, t. j. po uplynutí obdobia štrnástich mesiacov od nápadu veci okresnému súdu (27. decembra 2002) do podania sťažnosti ústavnému súdu (11. februára 2004), počas ktorého realizoval okresný súd (v období od januára 2003 do mája, resp. júna 2003) viaceré procesných úkonov smerujúcich k prejednaniu a rozhodnutiu veci, považovať za postup, ktorý by bolo možné kvalifikovať, ako „zbytočné prietahy v konaní“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne napr. I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Aj keď postup okresného súdu v označenom období nebol celkom bez prietáhov, ich intenzita s prihliadnutím na ostatné okolnosti prípadu nedosiahla úroveň odôvodňujúcu vyvodiť záver o porušení základného práva sťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietáhov a nevylučuje definitívne možnosť prejednávania predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru za predpokladu sústredeného a intenzívneho postupu okresného súdu, pokiaľ ide o posudzované konanie v nasledujúcom období.

S ohľadom na tieto skutočnosti preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd postup okresného súdu v predmetnom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikoval bez ďalšieho ako porušenie označených práv sťažovateľky.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2004